

РЕШЕНИЕ

№ 1725

гр. София, 31.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 50 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА**

при участието на секретаря **ЛИЛЯНА ЛЮБ. АНДОНОВА**
като разгледа докладваното от **ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА** Гражданско дело № 20231110151283 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. от ГПК.

Предявени са осъдителни иски с правно основание чл. 410, ал.1, т.2 от КЗ, вр.чл. 49, вр. чл. 45, и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД от „З.а.д. „А.““ АД срещу С.О. за заплащане на сумата 1467,94 лв. за главница, представляваща платено от ищеца застрахователно обезщетение, с ликвидационни разноски, по застрахователна преписка, назована „щета №1*****/2019“ по договор за имуществена застраховка „Каско“ на МПС марка „БМВ“, модел „750“, рег. №*****, със срок на покритие 24.08.2018-23.08.2019 г. за настъпили имуществени вреди по лекия автомобил при пътнотранспортно произшествие от 18.04.2019 г. в *****, с посока на движение от ***** към *****, ведно със законна лихва от дата на подаване на искова молба до окончателното ѝ изплащане, и сумата 466,66 лв. – мораторна лихва за периода от 15.09.2020 г. от 14.09.2023 г. Ищецът твърди, че на горепосочените дата и място е настъпило ПТП, при което л. а. при движение по общински път попада в необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно, от което са причинени имуществени вреди по автомобила. Твърди, че собственикът на увреденото МПС е застрахован при ищцовото дружество по имуществена застраховка „Каско“. Поддържа, че оценката на вредите възлиза на 1457,94 лв., заплатени като застрахователно обезщетение по образуваната при ищеца застрахователна преписка, ведно с 10 лв. за ликвидационни разноски. На осн. чл. 410, ал. 1 КЗ след заплащане на застрахователното обезщетение като застраховател встъпва в правата на застрахования, увреден от непозволено увреждане от ответника, който носи отговорност като стопанин на пътя. Претендира обезщетение за забава по чл. 86 от ЗЗД и съдебни разноски.

Ответникът оспорва по основание и размер иска. Счита претенцията за недоказана и оспорва наличието на препятствие на пътя и механизма на настъпване на произшествието по време, място и начин. Поддържа, че съществува противоречие в представените от ищеца описи на щети и по фактура

от сервиза за извършени ремонтни дейности. Твърди, че водачът на увреденото МПС при движение със съобразена скорост е можел да избегне препятствието и навежда възражение за съпричиняване по чл. 51, ал. 2 от ЗЗД.

Съдът, като обсъди въведените в процеса факти с оглед на събраните по делото доказателства и поддържани доводи, преценени при условията на чл. 235, ал. 2 ГПК, по свое убеждение намира за установено от фактическа и правна страна следното:

На основание чл. 146, ал. 1, т. 3-4 от ГПК, прието е за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че пътят, на който се твърди да е настъпило процесното ПТП, е общински път; ищецът е заплатил вземането за главница за застрахователно обезщетение по силата на сключен договор за имуществена застраховка „Каско“ на МПС марка „БМВ“, модел „750“, рег. №*****, със срок на покритие 24.08.2018-23.08.2019 г.

Разпитан св. К. Б., водач на увредения автомобил, чийто показания съдът цени при условията на чл. 172 от ГПК, като преки и непосредствени на очевидец, потвърждава твърденията на ищеца. При управление с процесния автомобил е преминал през небезопасна дупка, като съобщава в детайли уврежданията. Съдът възприема показанията на свидетеля за добросъвестни, логични и последователни.

От писмените доказателства – застрахователна полица №*****, със срок на покритие 24.08-2018-23.08.2019 г., с ОУ, уведомление за щета, фактури, във вр. договор за изработка /ремонт/ на процесния автомобил, Протокол за ПТП № 1724284/18.04.2019 г., съставен от мл. автоконтрольор Петър Панов,; както и от заключение на СТЕ, се изяснява, че към датата на застрахователното събитие е действал валиден договор за имуществена застраховка, същото е покрит застрахователен риск по арг.-клауза „Пълно каско“, заявените щети се намират в пряка причинна връзка с механизма на настъпване на произшествието, а тяхната стойност по средни пазарни цени е сумата 1457,94 лв.. Изяснява се, че автомобилът е в експлоатация 2 г., 4 м. и 21 дни от датата на първоначална регистрация. Предвид това следва да намери приложение чл. 17, ал. 1 от Методиката към Наредба № 24/8.03.2006 г., който посочва в кои случаи се приема за действителна стойност на вредата- тази по фактури, когато са издадени от официален вносител и за превозно средство със срок на експлоатация до 3 години. Автомобилът е предмет на гаранционно поддържане към датата на настъпване на ПТП, а застрахователят има задължение при вреди върху нов автомобил да заплати стойността на ремонт с части от оторизиран (официален) сервиз на марката. Следва да се отбележи, че при нови автомобили е налице гаранция, която става невалидна при ремонт на автомобила в неоторизиран сервиз на марката. Това е прието и в практика на ВКС, която изрично сочи, че при ремонт на нови автомобили се вземат предвид цените в оторизиран сервиз - вж. Решение № 167/07.02.2017 г. по т.д. № 1655/2015 г., II ТО; Решение № 209/30.01.2012 г. по т. д. № 1069/2010 г., II ТО. Ако не бъде взето предвид това обстоятелство, няма да може да се стигне до реално „възстановяване“ на автомобила към състоянието преди увреждането - същият вече няма да може да бъде ремонтиран в гаранционен сервиз, което намалява неговата стойност и пострадалото лице би загубило правата си по гаранцията. Ето защо налага се извод, че размерът на претенцията за главница се определя по фактурата, издадена за ремонт на автомобила, чиято стойност се потвърждава от вещото лице и касае смяна части, идентични на тези, установени от гласните и писмени доказателства.

Съдът приема, че от събраните доказателства се изяснява по безспорен начин, че в срока на действие на застрахователния договор е настъпило застрахователно събитие – ПТП, при твърдения от ищеца механизъм. Следва да

се отчете, че протоколът за ПТП, изготвен от органите на МВР в кръга на възложените им правомощия, съставлява официален свидетелстващ документ, поради което се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила относно удостоверените в него обстоятелства, пряко възприети от съставителя му, ако е съставен по предвидения в закона ред – арт. чл. 179 ГПК. В случая, представеният по делото протокол е изготвен от орган на полицията, посетил местопроезшествието след реализирането му. Протоколът обективира не само авторството на изявлението, датата и мястото на съставянето му, но и другите факти, непосредствено възприети от длъжностното лице, а именно: мястото на настъпване на ПТП-то, наличието на дупка на пътното платно, факта, че същата не е сигнализирана и обезопасена, както и видимите вреди по автомобила. Предвид липсата на материална доказателствена сила на документа в частта на описания от съставителя механизъм на настъпване на ПТП-то, съдът анализира същия във връзка с останалите събрани по делото доказателства – писмени и гласни, които непротиворечиво установяват причините за настъпване на ПТП.

Общинските пътища са публична общинска собственост, съгласно чл. 8, ал. 3, вр. чл. 5, ал. 1, т. 2 от Закон за пътищата /ЗП/. Съгласно чл. 11 от Закона за общинската собственост, имоти и вещи -общинска собственост, се управляват в интерес на населението в общината, съобразно разпоредбите на закона и с грижата на добър стопанин, а съгласно чл. 31 от ЗП, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществява от общините. Следователно С.О. като собственик на пътя, има нормативно определеното задължение да организира дейностите по поддържане уличното платно, незабавно да сигнализира в случай на възникнало препятствие в неговия обхват и да го отстрани в най-кратък срок. Но дори и да липсваха конкретни нормативни правила, поради общественото предназначение на общинските улици общината следва да осъществява дейности по тяхната поддръжка, като осигурява нормален достъп, проходимост и предвижване на пешеходци по тях. Тъй като общината като юридическо лице изпълнява своите задължения чрез възлагане на определена работа на определени физически лица, те носят деликтна отговорност, в случай че не са взели необходимите мерки за осигуряване на безопасността на движение по общинските улици и пътища.

Съдът, като взе предвид изложеното, намира за доказано виновното неизпълнение на нормативно установеното задължение на ответника, чрез своите служители да осигурява безпрепятствено придвижване на гражданите на пътното платно при слизване от превозните средства. Безспорно по делото е обстоятелството, че са причинени имуществени вреди на лекия автомобил, застрахован при ищеца, от попадане в процесната неравност на пътния участък, стопанисван от ответника, която не е отстранил или сигнализирал като препятствие. Противопоставените от ответника възражения останаха недоказани и неоснователни. Ето защо съдът приема, че е установен фактическият състав по чл. 49 от ЗЗД. Ищецът е изпълнил задължението си да репарира вредите чрез заплащане на застрахователно обезщетение, с ликвидационните разноски, при което обезпечително-гаранционната отговорност на ответника следва да бъде ангажирана, поради проявено от служителите му бездействие и неполагане на дължимата грижа, и следва да заплати паричното вземане за главница в предявения размер, съобразно съображенията по-горе за неговото определяне.

Търсеното парично задължение за главница е дължимо и изискуемо, и като законна последица от това се дължи поисканата законна мораторна лихва от датата на подаване на искова молба-15.09.2023 г., до окончателното изплащане на главницата.

Ищецът представя Покана изх. №Л-5745/2019 г., връчена на ответника на 01.08.2019 г., с която е отправил претенцията си за заплащане на регресното

вземане, във връзка с процесното ПТП, ведно с ликвидационните разноски от 10 лв. В случая ответникът не е навел твърдения, нито е ангажирал доказателства за плащане на задължението си -по арг. от чл. 77 от ЗЗД, поради което съдът намира, че с получаване на поканата е изпаднал в забава за плащане на вземането на ищеца. Предвид това и основателността на главния иск, акцесорната претенция за лихва на ищеца е доказана по основание. Съобразно правомощието по чл. 162 от ГПК съдът определя размер на дължима лихва за забава върху регресното вземане на ищеца за исковия период, възлизащ на сумата 466,66 лв., при което искът по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД следва бъде уважен в предявения размер.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да възстанови сторените от ищеца разноски за сумата общо 558,72 лв. за платени държавна такса, възнаграждение на вещо лице и юрисконсулт, последното определено от Съда в минималния размер по чл. 25 от НЗПП, на осн.чл. 78, ал. 8 ГПК, във вр. чл. 37 НЗПП.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С.О., с Булстат:*****, със седалище и адрес на управление: *****, да заплати на „З.а.д. „А.““ АД, с ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление: *****, на основание чл. 410, ал.1, т.2 от КЗ, вр.чл. 49, вр. чл. 45 от ЗЗД, и чл. 86, ал.1 от ЗЗД, сумата 1467,94 лева – главница, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение, с ликвидационни разноски, по застрахователна преписка, назована „щета №1*****/2019“ по договор за имуществена застраховка „Каско“ на МПС марка „БМВ“, модел „750“, рег. №*****, със срок на покритие 24.08.2018-23.08.2019 г., за имуществени вреди по МПС марка „БМВ“, модел „750“, рег. №*****, при пътнотранспортно произшествие от 18.04.2019 г. в *****, с посока на движение от ***** към *****, настъпили в резултат от преминаване през необезопасена и несигнализирана неравност на пътното платно, сумата 466,66 лева – мораторна лихва за периода от 15.09.2020 г. от 14.09.2023 г., ведно със законна лихва върху главницата, считано от 15.09.2023 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА С.О., с Булстат:*****, със седалище и адрес на управление: *****, да заплати на „З.а.д. „А.““ АД, с ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление: *****, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата 558,72 лева – съдебни разноски.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____